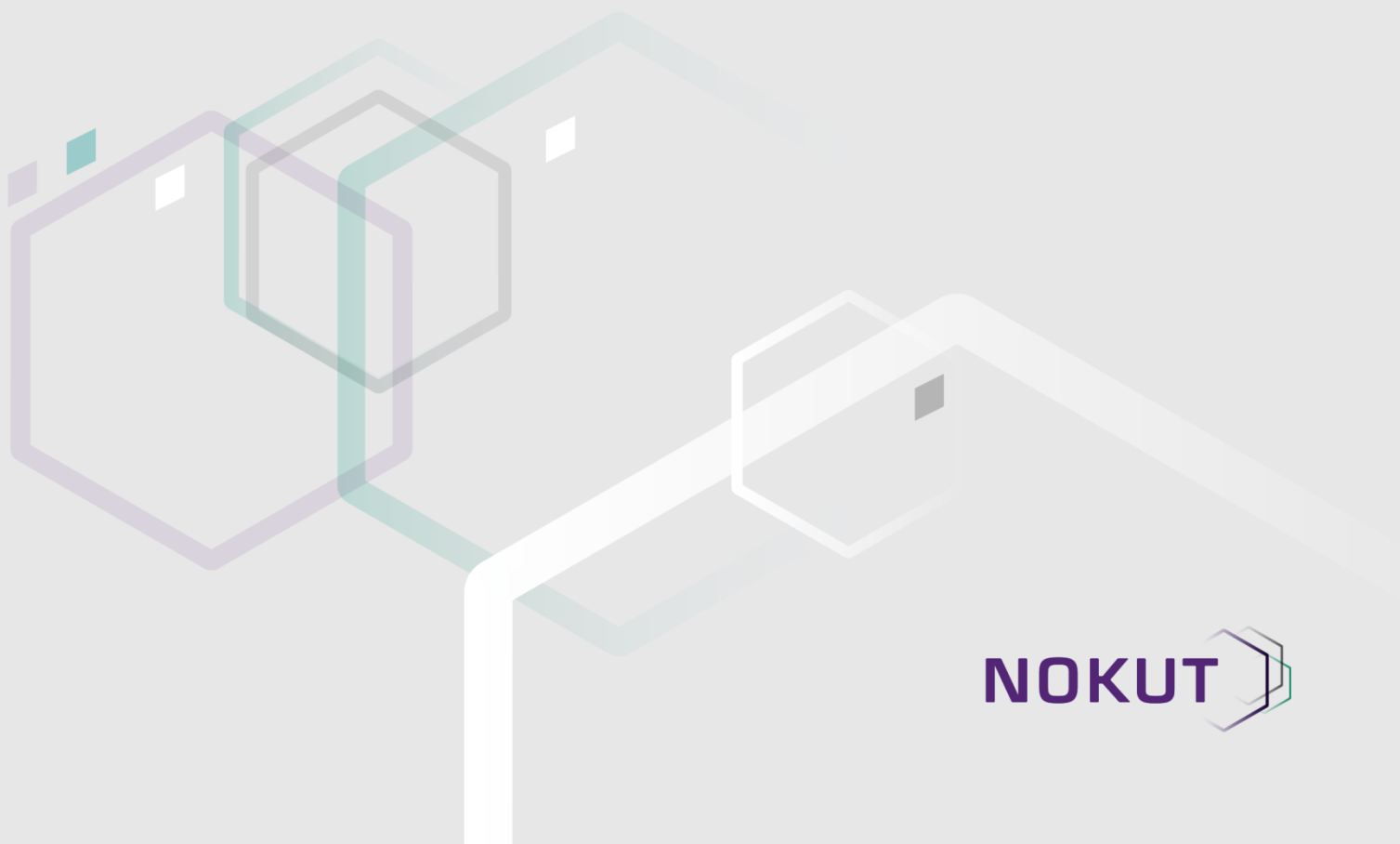

NOKUTs oppsummeringer

Nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi for sykepleierutdanningene

Mars 2016

NOKUT

NOKUTs arbeid skal bidra til at samfunnet har tillit til kvaliteten i norsk høyere utdanning og fagskoleutdanning, samt godkjent høyere utenlandsk utdanning. Med rapportserien «NOKUTs oppsummeringer» vil vi bidra til økt kunnskap om temaer knyttet til fagskole, høyere utdanning og godkjenning av utenlandsk utdanning i Norge. Data til rapportene får NOKUT gjennom arbeidet med akkreditering og godkjenning.

Vi håper at resultatene våre kan være nyttige i arbeidet med godkjenning av utenlandsk utdanning og for lærestedene i arbeidet med å kvalitetssikre og videreutvikle utdanningstilbudene.

Tittel:	Nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi for sykepleierutdanningene
Forfatter(e):	Stephan Hamberg Kjersti Tokstad (prosjektleder)
Dato:	17.03.2016
Rapportnummer:	2016 – 2
ISSN-nr:	

Sammendrag

17. desember 2015 arrangerte NOKUT i samarbeid med Nasjonalt profesjonsråd for utdanning og forskning innen sykepleie og 12 høyskoler og universiteter en nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi for studenter i bachelorgradsstudiet i sykepleie. Totalt 1761 studenter fullførte eksamenen og fikk sensur. Eksamenen var basert på frivillig deltagelse, og 12 institusjoner meldte seg frivillig til å delta i denne første piloten, noe som var mer enn forventet. Kriteriene for å delta var at institusjonene hadde tilnærmet likt pensum og læringsutbyttebeskrivelser, at de hadde mulighet til å avholde eksamenen på samme dag, og at de aksepterte å bruke de oppgavene som ble foreslått som ordinære eksamensoppgaver. Denne rapporten omhandler eksamenen som ble avholdt 17. desember 2015 og vil suppleres når resultater fra fremtidige deleksamener i anatomi, fysiologi og biokjemi foreligger.

Det ble opprettet en eksamensgruppe som arbeidet på vegne av Nasjonalt profesjonsråd for utdanning og forskning innen sykepleie. Denne gruppen (heretter omtalt som eksamensgruppen) har, gjennom tett kontakt med fagmiljøene, hatt det overordnede ansvaret for utviklingen av en nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi. NOKUT har hatt administrativt og logistisk ansvar i forbindelse med eksamensgjennomføringen.

Denne eksamenen er en pilot, og kun 12 av 28 institusjoner har deltatt. Under beskriver vi en rekke forhold man må ta hensyn til når man vurderer resultatene. Vi kan likevel si at resultatene fra den nasjonale deleksamenen i anatomi, fysiologi og biokjemi indikerer at kunnskapsnivået i emnet er relativt lavt. Kun to institusjoner har et gjennomsnitt på C, og hele seks av 12 institusjoner ligger på E eller i nærheten av E i gjennomsnitt. Fem av institusjonene har en strykprosent på over 35, og med unntak av to institusjoner har alle en strykprosent på over 20.

Sammenligningen med de ordinære eksamenene viser også at det ikke er slik at man på lokalt plan gir enkle eksamener eller er «snill» med sensuren. Resultatene på de ordinære eksamenene var, bortsett fra noen unntak, noe svakere enn på den nasjonale deleksamenen, men her er det viktig å poengtere at resultatene fra de ordinære eksamenene gjelder foregående års studenter og til en viss grad andre fagområder.

Selv om resultatene indikerer at studentenes kunnskapsnivå er for lavt, har gjennomføringen av den nasjonale deleksamen vært vellykket. Samarbeidet med eksamensgruppen og institusjonene har fungert godt, og muligheten for å gjennomføre fremtidige eksamener er helt klart tilstede.

Innhold

1	Innledning	1
1.1	Roller og ansvarsfordeling.....	1
1.2	Forskriftsendring	2
1.3	Utfordringer i startfasen.....	2
1.4	Organisering av nasjonal deleksamen	2
1.4.1	Oppgaveutvikling	2
1.4.2	Eksamensdagen	3
1.4.3	Sensur.....	3
1.5	Utvalget	3
2	Resultater	5
2.1	Nasjonale tall	5
2.2	Nasjonal deleksamen sammenlignet med ordinær eksamen anatomi, fysiologi og biokjemi.....	9
3	Detaljert institusjonsoversikt	10
3.1	Haraldsplass diakonale høyskole.....	11
3.2	Høgskolen i Bergen	12
3.3	Høgskolen i Gjøvik.....	13
3.4	Høgskolen i Hedmark	14
3.5	Høgskolen i Narvik.....	15
3.6	Høgskolen i Nord-Trøndelag.....	16
3.7	Høgskolen i Oslo og Akershus	17
3.8	Høgskolen i Telemark	18
3.9	Høgskolen i Ålesund	19
3.10	Høgskolen Stord/Haugesund	20
3.11	Universitetet i Nordland	22
3.12	Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet.....	23
4	Sensurreliabilitet	24
5	Konklusjon	24

1 Innledning

NOKUT fikk 8. september 2014 i oppdrag av Kunnskapsdepartementet å gjennomføre en mulighetsstudie og et pilotprosjekt med nasjonale deksamener i høyere utdanning. Oppdraget er formulert slik:

I grunnopplæringen har nasjonale deksamener vært benyttet i flere år, og det har bidratt til nyttig kunnskap om tilstanden i norsk skole. Nasjonale deksamener i høyere utdanning vil gi oss nyttig informasjon om studentenes kunnskapsnivå og fagmiljøene får mulighet til å sammenlikne seg med tilsvarende fagmiljøer ved andre institusjoner, og kan utvikle seg på grunnlag av dette. Det kan også virke tillitvekkende for samfunnet at man måler kunnskapen gjennom nasjonale deksamener.

NOKUT får i oppdrag å gjennomføre en mulighetsstudie og et pilotprosjekt som fullskala gjennomføring av nasjonale deksamener innenfor enkelte profesjonsfag. Dette må gjøres i nært samarbeid med de som har erfaringer med nasjonale prøver i grunnopplæringen. NOKUT skal ta sikte på både å utvikle deksamenene og gjennomføre piloten i løpet av 2015.

Tre profesjonsutdanninger ble valgt ut til å delta i mulighetsstudien, som finner sted i 2015 og 2016. Disse er grunnskolelærerutdanningene (GLU 1–7 og GLU 5–10, sistnevnte for studenter som velger matematikk), bachelorgradsstudiet i sykepleie og bachelorgradsstudiet i regnskap og revisjon.

Denne rapporten handler om nasjonal deksamene anatomi, fysiologi og biokjemi i bachelorgradsstudiet i sykepleie. Eksamenen ble avholdt 17. desember 2015. Formålet med rapporten er å evaluere prosessen og resultatene av nasjonal deksamene i anatomi, fysiologi og biokjemi i sykepleierutdanningen, beskrive de erfaringene NOKUT og de andre aktørene har dannet seg og å belyse fremtidige utfordringer med nasjonale deksamener.

NOKUT tok umiddelbart kontakt med de aktuelle nasjonale rådene/profesjonsrådene etter at vi hadde fått oppdraget. For å kunne lykkes med prosjektet har det hele tiden vært en forutsetning at det ble forankret i fagmiljøene. Signalene fra Nasjonalt profesjonsråd for utdanning og forskning innen sykepleie var at det både var mest ønskelig og relevant å utvikle en nasjonal deksamene innenfor de medisinske og naturvitenskapelige emnene i sykepleierutdanningen, og dermed falt valget på anatomi, fysiologi og biokjemi.

1.1 Roller og ansvarsfordeling

Profesjonsrådet etablerte en arbeidsgruppe som fikk ansvaret for å utvikle en nasjonal deksamene i anatomi, fysiologi og biokjemi. NOKUT har hatt administrativt og logistisk ansvar i forbindelse med eksamensgjennomføringen, som bestilling og fordeling av eksamenspapir, kandidatnumre til eksamen, fordeling av besvarelser til sensorkorpsset samt formidling av eksamensresultatene til institusjonene. NOKUT har også tatt ansvar for å avklare en del av de problemstillingene som har dukket opp underveis med Kunnskapsdepartementet.

1.2 Forskriftsendring

Parallelt med at fagmiljøene innenfor de utvalgte profesjonsutdanningene startet arbeidsprosessen med å utvikle nasjonale deleksamener, utarbeidet Kunnskapsdepartementet et høringsutkast om endring av forskrift om rammeplaner i henholdsvis begge grunnskolelærerutdanningene, bachelorgradsstudiet i sykepleie og bachelorgradsstudiet i regnskap og revisjon. Endringene ble fastsatt 13. juli 2015, og med dette fikk departementet hjemmel til å pålegge institusjonene å avholde en nasjonal deleksamen. Departementet sendte ut brev 11. august om at gjennomføring av nasjonal deleksamen høsten 2015 var obligatorisk innenfor grunnskolelærerutdanningene og sykepleierutdanningen, og at det var en forutsetning at eksamenene ble gjennomført i tråd med det NOKUT og de nasjonale rådene hadde blitt enige om. For at studentene skulle yte sitt beste på denne eksamenen, bestemte departementet at karakteren enten skal føres på vitnemålet eller telle med i endelig karakter på vitnemålet.

1.3 Utfordringer i startfasen

Før profesjonsrådet kunne sette ned en arbeidsgruppe, måtte flere forhold avklares. Bachelorgradsstudiet i sykepleie ble før fusjonene trådte i kraft fra 1. januar 2016 tilbudt ved 28 utdanningsinstitusjoner. Ved disse institusjonene er det nokså store variasjoner i forståelse og utforming av for eksempel læringsutbyttebeskrivelser, undervisningsmetoder, vurderingsformer, pensum, valg av karakterskala og om undervisningen i de medisinske og naturvitenskapelige emnene er slått sammen med andre emner. Profesjonsrådet så det derfor som lite realistisk å få til en fullskala nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi allerede høsten 2015. Løsningen ble å gå bort fra fullskala ved første gjennomføring og heller arrangere en frivillig nasjonal deleksamen for de utdanningsinstitusjonene som hadde like nok undervisningsmetoder og vurderingsformer til å delta i pilotprosjektet. Ved å teste ut konseptet på noen få institusjoner og finne ut hvilke forutsetninger som måtte være på plass for at nasjonale deleksamener skal kunne fungere etter hensikten, kunne det bli en reell mulighetsstudie. Det var en diskusjon om den nasjonale deleksamenen i anatomi, fysiologi og biokjemi skulle være en integrert eller isolert eksamen, og man kom frem til at eksamenen skulle utgjøre studentenes ordinære eksamen i emnet, altså ble det en integrert deleksamen.

1.4 Organisering av nasjonal deleksamen

1.4.1 Oppgaveutvikling

Profesjonsrådets arbeidsgruppe har hatt ansvaret for utviklingen av en nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi. Som et ledd i arbeidet gikk arbeidsgruppen i begynnelsen gjennom læringsutbyttebeskrivelsene og studieplanene til de institusjonene som i første omgang meldte seg frivillig for å delta i prosjektet, for å finne ut om det var realistisk at alle kunne delta. Det er tre ulike pensumbøker i bruk i emnet, og gruppen har tatt utgangspunkt i disse i arbeidet med oppgavesettet.

På grunn av den stramme tidsrammen hadde ikke NOKUT i forkant av eksamensdatoen mulighet til å utarbeide et rammeverk for den nasjonale deleksamenen eller forsikre oss om at eksamenssettet oppfyller testmetodiske krav. Arbeidsgruppen ble etablert i mars 2015, og den nasjonale deleksamenen skulle i henhold til oppdraget avholdes innen utgangen av høstsemesteret samme år. Til sammenligning bruker Utdanningsdirektoratet to til tre år på å utvikle en nasjonal prøve i grunnskolen. De nasjonale prøvene pilotes på forhånd, og de oppfyller krav til reliabilitet og validitet. Innenfor

norsk høyere utdanning er det foreløpig ikke utbredt å lage eksamensoppgaver ut fra testmetodiske krav. For å sikre at de nasjonale deleksamenene, så godt det lot seg gjøre ut fra forutsetningene, svarte på oppdraget, arrangerte NOKUT et testmetodisk seminar for arbeidsgruppen. Eksamensoppgavene burde ha vært testet ut på forhånd, men tidsrammen tillot ikke det. Arbeidsgruppen laget en eksempelprøve for å vise hvordan eksamensoppgavene var formulert og hvilket nivå som ble forventet, men den innebar ingen utprøving av selve eksamenssettet. Eksempelprøven ble gjort tilgjengelig for studentene og for bruk i undervisningen i slutten av oktober 2015.

1.4.2 Eksamensdagen

Nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi ble avholdt som en firetimers skriftlig skoleeksamen uten bruk av hjelpemidler 17. desember 2015. 12 institusjoner deltok, og kandidatene var i all hovedsak i sitt første semester. Institusjonene var selv ansvarlige for selve eksamensgjennomføringen, som å holde lokaler, skaffe eksamensvakter m.m. Totalt gjennomførte 1761 av 1931 oppmeldte kandidater eksamen, noe som tilsvarer en gjennomføringsgrad på 91 prosent. Institusjonene sendte besvarelsene til ViaScan AS, som skannet alle besvarelsene og lastet dem opp i en skyløsning, slik at de ble tilgjengelige for sensorene.

1.4.3 Sensur

En nasjonal eksamen forutsetter nasjonal sensur. For å sikre likebehandling og full anonymitet ble det satt sammen et nasjonalt sensorcorps på 40 personer fra 19 utdanningsinstitusjoner. Sensorcorpsset ble plukket ut av arbeidsgruppen og formelt oppnevnt av alle institusjonene som gjennomførte den nasjonale deleksamenen.

Hver besvarelse ble vurdert av to sensorer. For å få til en karakterkalibrering og en institusjonell spredning av besvarelsene delte NOKUT inn sensorene i til sammen 114 sensorpar, hvor hver sensor sensurerte sammen med fem eller seks andre sensorer. Hvert sensorpar sensurerte 15 eller 16 besvarelser, som var tilfeldig fordelt, og hver sensor vurderte i gjennomsnitt 88 tilfeldig fordelte besvarelser fra alle de 12 institusjonene. Vi diskuterer reliabiliteten på sensuren i kapittel 4.

1.5 Utvalget

Det er i dag mange institusjoner i Norge som tilbyr bachelorgrad i sykepleie. Blant disse institusjonene er det relativt stor variasjon i hvordan studieprogrammet og studieløpet er lagt opp. Emnet i fysiologi, anatomi og biokjemi undervises på forskjellige måter, og det er til dels store variasjoner i læringsutbytteplanen for emnet. Den nasjonale deleksamenen i 2015 var basert på frivillig deltagelse, og 12 institusjoner meldte seg frivillig til å delta i denne første piloten, noe som var flere enn forventet. Kriteriene for å delta var at institusjonene hadde tilnærmet likt pensum og læringsutbyttebeskrivelser, at de hadde mulighet til å avholde eksamen på samme dag, og at de aksepterte å bruke de oppgavene som eksamensgruppen foreslo, som ordinære eksamensoppgaver.

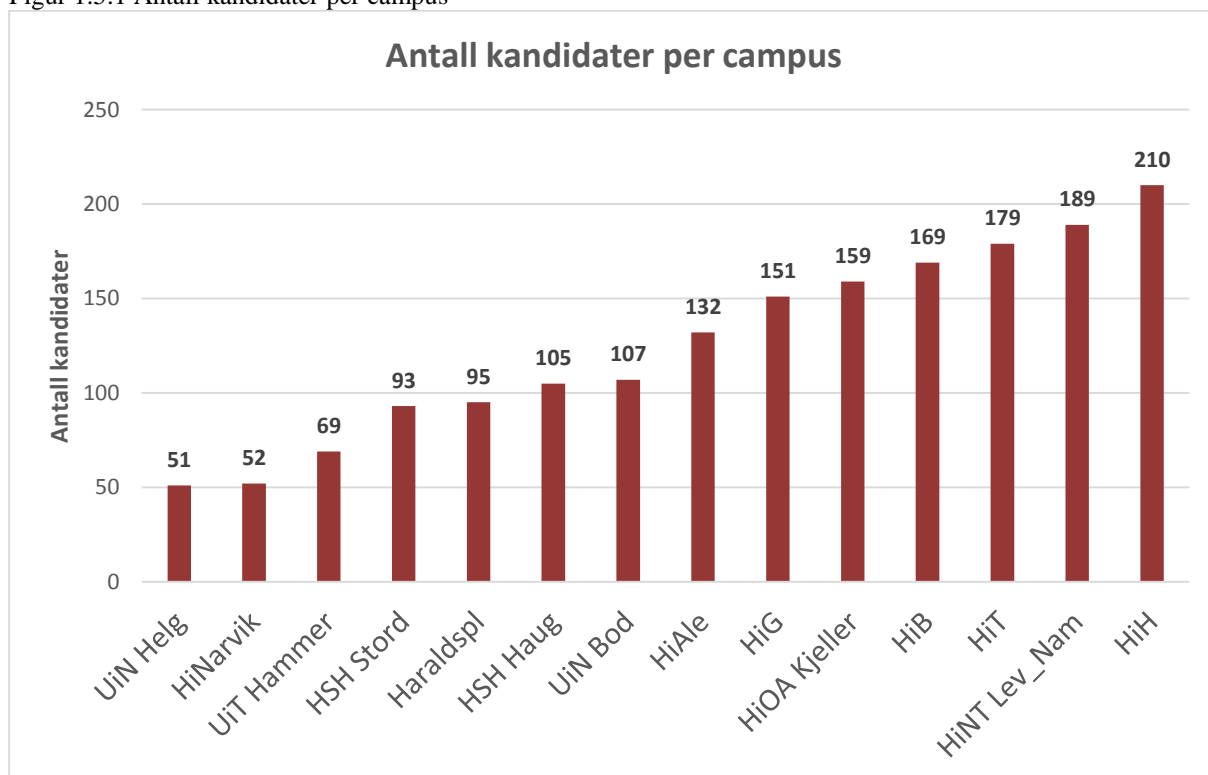
Tabell 1.5.1 viser hvilke institusjoner som deltok og hvor mange studenter ved hver institusjon som tok eksamen.

Tabell 1.5.1 Institusjoner og antall studenter

Institusjon	Antall studenter
Haraldsplass diakonale høgskole	95
Høgskolen i Bergen	169
Høgskolen i Gjøvik	151
Høgskolen i Hedmark	210
Høgskolen i Narvik	52
Høgskolen i Nord-Trøndelag	189
Høgskolen i Oslo og Akershus	159
Høgskolen i Telemark	179
Høgskolen i Ålesund	132
Høgskulen Stord-Haugesund	198
Universitetet i Nordland	158
Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet	69

Ved noen institusjoner er det kun programmer ved noen campuser som deltok, mens ved andre institusjoner deltok studenter fra programmer fra flere campuser. I figur 1.5.1 viser vi antall kandidater per campus, slik institusjonene meldte inn delttagelse på campusnivå fra begynnelsen.

Figur 1.5.1 Antall kandidater per campus

2 Resultater

I dette kapitlet presenter vi resultatene fra den nasjonale deleksamenen i anatomi, fysiologi og biokjemi, som ble gjennomført 17. desember 2015. Vi sammenligner også resultatene på den nasjonale deleksamenen med resultatene fra lignende eksamener studieprogrammene har organisert i 2013 og 2014. Først presenterer vi tall for hele populasjonen. Deretter presenterer vi resultater for hver institusjon. Vi avslutter med en analyse av sensuren.

Det er flere forbehold man må ta når man vurderer resultatene under. For det første må man huske at dette er en pilot der kun 12 av 28 mulige institusjoner har deltatt. Som nevnt tidligere har disse institusjonene hatt forskjellig læringsutbyttebeskrivelser og pensum, samt forskjellig antall studiepoeng knyttet til emnet. Det siste betyr at studenter som har tatt et emne som gir 8 studiepoeng, har hatt samme eksamen som studenter som har tatt et emne som gir 12 studiepoeng. Det er også viktig å påpeke at de aller fleste analysene er på institusjonsnivå. Det betyr at vi slår sammen resultatene fra flere forskjellige studieprogrammer ved enkelte institusjoner. Ved flere institusjoner er det for eksempel et heltidsprogram og et deltidsprogram. Der det er tilfelle, er det stor sannsynlighet for at resultatene ved det ene programmet er svakere enn ved det andre programmet. Dessverre har ikke NOKUT, på dette tidspunktet, informasjon om hvilket studieprogram den enkelte student tilhører, kun hvilken institusjon studenten tilhører. Et annet viktig forbehold er at institusjonene har behandlet studenter som skal ta kontinuasjonseksamen, forskjellig. Ved noen institusjoner har studenter som tidligere har strøket én eller to ganger, brukt den nasjonale deleksamenen som sitt tredje og siste eksamensforsøk i anatomi, fysiologi og biokjemi. Ved andre institusjoner har man arrangert en lokal kontinuasjonseksamen for disse kandidatene. Dette har helt sikkert påvirket resultatene.

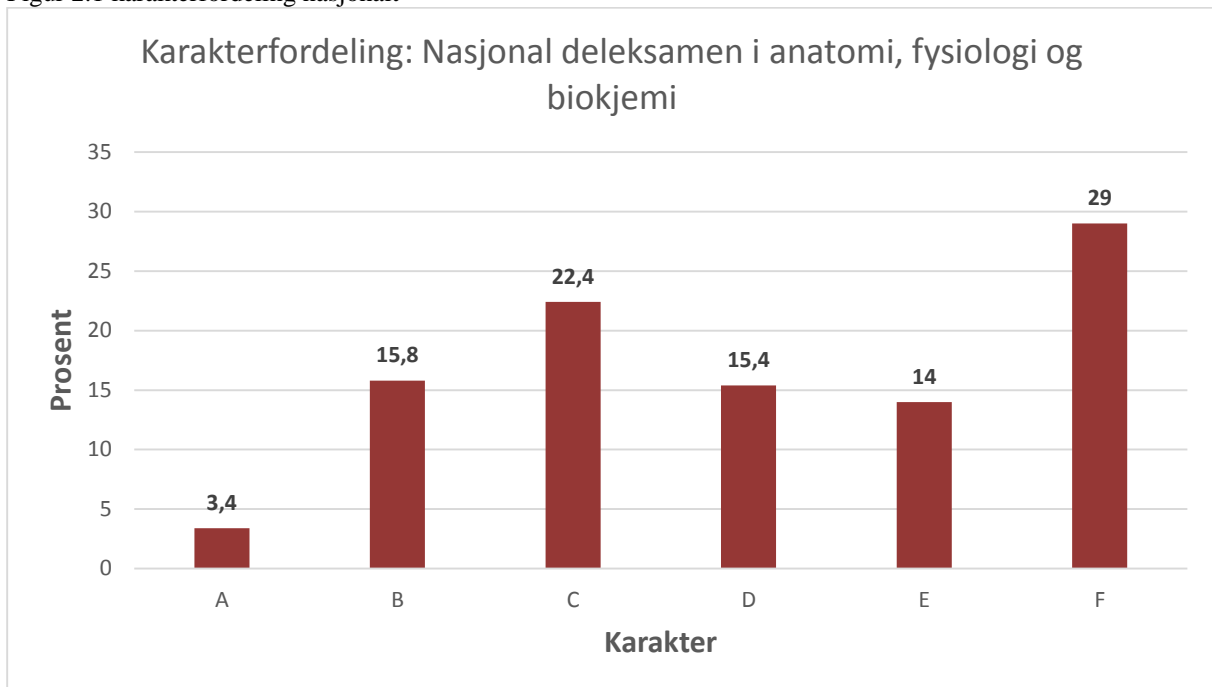
NOKUT har gitt institusjonene mulighet til å kommentere resultatene til sine kandidater. Flere institusjoner har pekt på de forbeholdene vi har beskrevet over. Vi presenterer relevant informasjon fra institusjonene under.

I figurene under diskuterer vi karakterer både som tall og som bokstaver. Dvs. at vi i noen tilfeller har gjort bokstavkarakterene om til tall for bedre å illustrere den variasjonen som eksisterer i datamaterialet (bokstavkarakteren A=5, B=4, C=3, D=2, E=1, F=0). Vi inkluderer også de kandidatene som stryker i alle gjennomsnittsoversiktene (i motsetning til institusjonene selv som rapporterer gjennomsnittskarakterer uten å inkludere studenter som stryker).

2.1 Nasjonale tall

Som nevnt over var det totalt 1761 studenter som gjennomførte eksamen. Resultatene på nasjonalt nivå indikerer at nivået på sykepleierstudentenes kunnskap innen anatomi, fysiologi og biokjemi er relativt svakt. Gjennomsnittskarakteren på den nasjonale deleksamenen var 1,9 (D), og kun 41,6 prosent av studentene fikk karakteren C eller bedre. Kun 3,4 prosent fikk karakteren A, mens hele 43 prosent fikk E (14 prosent) eller F (29 prosent). Figur 2.1 viser hele svarfordelingen på nasjonalt nivå.

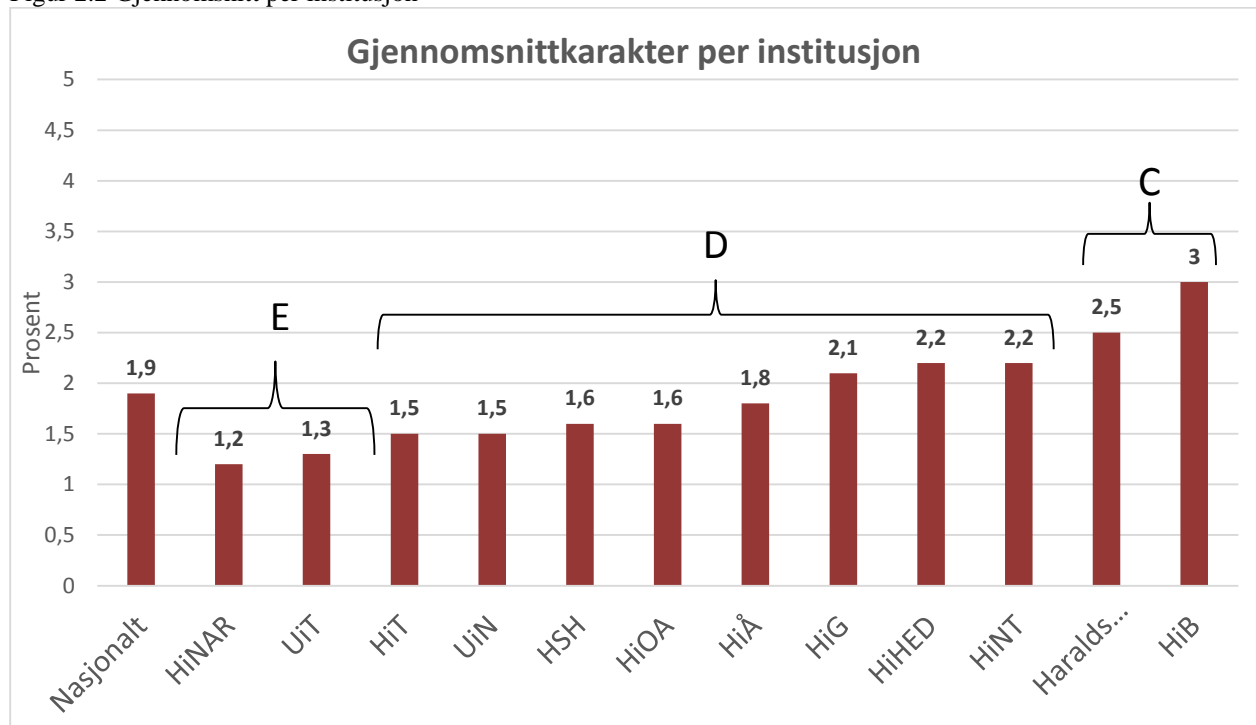
Figur 2.1 karakterfordeling nasjonalt

Som vi ser i figur 2.1, er fordelingen mellom B og D ganske normalfordelt. Ca. 15 prosent fikk B og D, og vel 22 prosent fikk C. Den største utfordringen ligger på høyre side av fordelingen. Det at 43 prosent av studentene fikk karakteren E eller F, og at hele 29 prosent strøk, indikerer at mange studenter holder et svakt kunnskapsnivå i faget. Dette er bekymringsverdig.

Dersom vi beveger oss ned på institusjonsnivået, ser vi at det er ganske stor spredning i resultatene. Den høgskolen med best resultat hadde 3,0 (C) i gjennomsnitt, mens den med dårligst resultat hadde 1,2 (E) i gjennomsnitt. Figur 2.2 viser karaktergjennomsnittet til hver enkelt høgskole.

Figur 2.2 Gjennomsnitt per institusjon

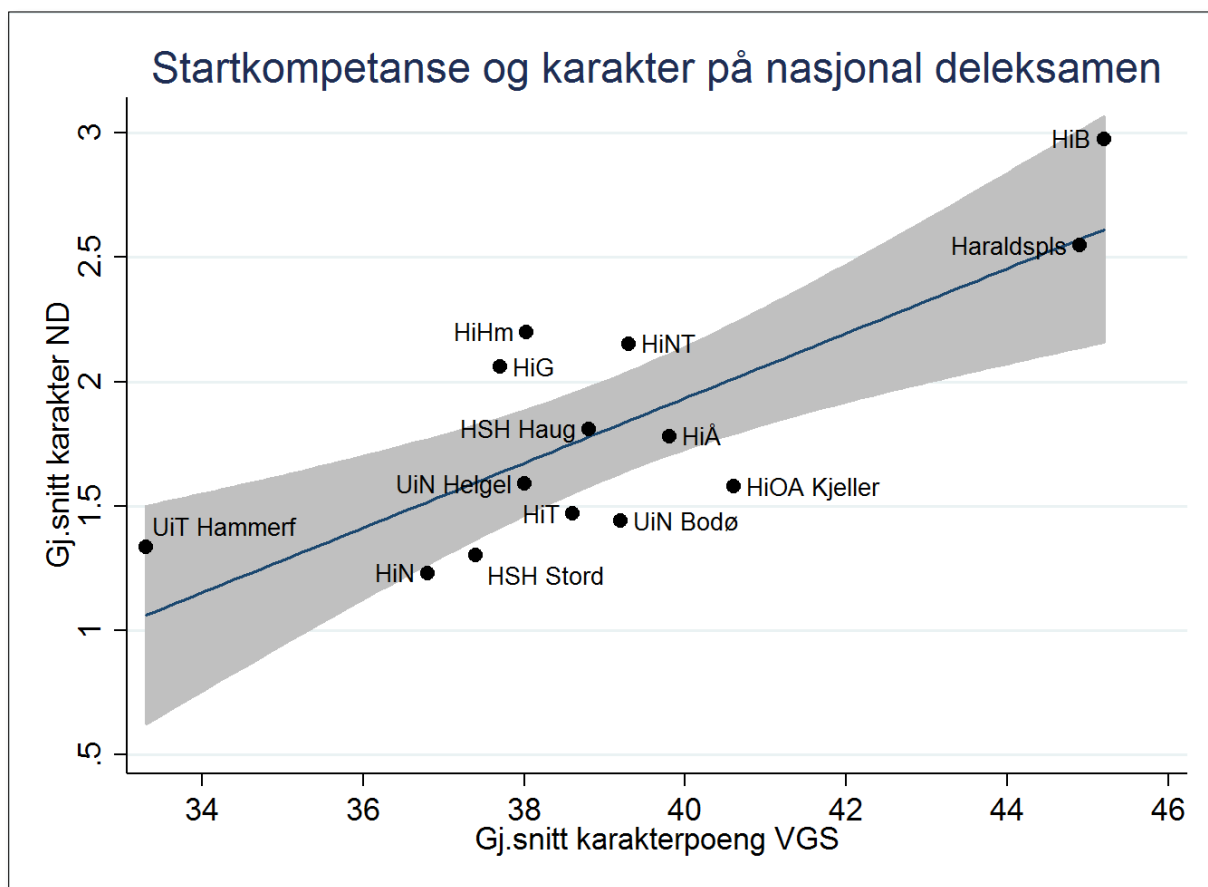

Kun to institusjoner hadde C i gjennomsnitt, Haraldsplass og Høgskolen i Bergen. Hele åtte institusjoner hadde D i gjennomsnitt, og to institusjoner hadde E i gjennomsnitt. Det er interessant å merke seg at de to universitetene Universitetet i Nordland (nå Nord universitet) og Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet var blant de institusjonene med svakest resultater. Det er noen forskjeller på de forskjellige campusene ved noen høyskoler som ikke vises i denne figuren

Hva kan forklare forskjellen på gjennomsnittskarakterene mellom institusjonene? Flere institusjoner har nevnt at en sentral forklaring kan være studentenes startkompetanse. De fleste studentene som har tatt den nasjonale deleksamenen, er i sitt første semester i utdanningen. Det er derfor rimelig å anta at mye av variasjonen i karakterer på eksamen kan forklares ut fra studentenes forkunnskaper i basalfagene. For å teste en slik hypotese burde vi hatt informasjon om studentenes karakterpoeng fra videregående utdanning på individnivå. NOKUT jobber med dette, men har i dag ikke tilgang til disse dataene på individnivå. For å få en indikasjon på sammenhengen mellom startkompetanse og karakterer på den nasjonale deleksamenen bruker vi derfor data fra DBH. DBH oppgir gjennomsnittlig karakterpoeng per program. Der flere programmer ved en institusjon har deltatt, har vi tatt gjennomsnittet av alle programmene. Vi har så sett på sammenhengen mellom dette og karaktersnittet på programnivå. Sammenhengen vises i figur 2.3¹

¹Tallene fra DBH er 2015-tall, bortsett fra UiT-Hammerfest, som er fra 2014.

Figur 2.3 Sammenheng mellom karakterpoeng fra videregående utdanning og karakter på den nasjonale deleksamenen per institusjon.

Figuren viser gjennomsnittskarakteren på den nasjonale deleksamenen og gjennomsnittlig karakterpoeng fra videregående skole per institusjon (studieprogram). Den diagonale linjen er regresjonslinjen, som viser den statistiske sammenhengen mellom variablene. Det grå feltet er et 95 prosent konfidensintervall. De institusjonene som ligger innenfor det grå feltet, ligger innenfor konfidensintervallet, og deres resultater ligger dermed innenfor den statistiske modellen. Forutsatt at den statistiske modellen er god, kan man si at institusjonene som ligger under den diagonale linjen (og utenfor konfidensintervallet), har gjort det noe svakere enn man burde forvente ut fra studentenes startkompetanse. På den andre siden kan vi si at de som ligger over den diagonale linjen (og utenfor konfidensintervallet), gjorde det bedre enn forventet basert på startkompetansen. Det vi ser, er en klar sammenheng mellom startkompetanse og karakter på den nasjonale deleksamenen.² Dette er ikke overraskende når man vet at de fleste studentene som har tatt den nasjonale deleksamenen, er i sitt første semester. Det er naturlig å anta at studentenes forkunnskaper og læringsvaner fra videregående opplæring er utslagsgivende på en eksamen som kommer så tidlig i studieløpet. Samtidig er det viktig å påpeke at vi her ikke har kontrollert for variabler som også kan påvirke sammenhengen, som for eksempel: alder, kjønn, om studenten har vært i praksis, størrelsen på studieprogrammet, etc. Det figuren viser, er en mulig sammenheng som bør undersøkes nærmere.

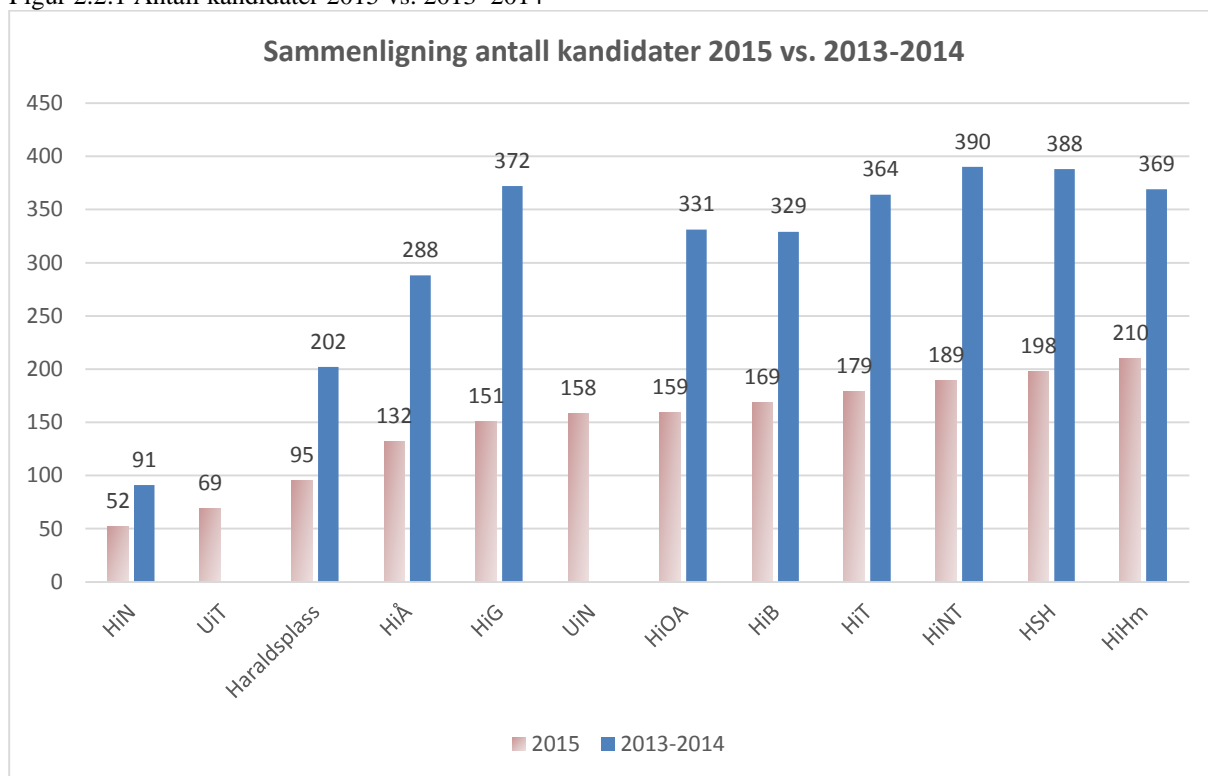
² Korrelasjonen mellom gjennomsnittet på den nasjonale deleksamenen og karakterpoeng fra videregående opplæring er 0,77, og resultatet er statistisk signifikant.

2.2 Nasjonal deleksamen sammenlignet med ordinær eksamen anatomi, fysiologi og biokjemi

De aller fleste institusjonene har i tidligere år avholdt ordinær skriftlig eksamen i det samme emnet. Disse eksamenene er skrevet og organisert på lokalt plan av hver enkelt institusjon. Det er viktig å påpeke at en del av institusjonene i tidligere år har inkludert andre fag, som for eksempel genetik i dette emnet. Det er også slik at fokuset i emnet kan ha vært forskjellig ved institusjonene. NOKUT har likevel bedt institusjonene om å sende eksamensresultater fra 2013 og 2014 på dette emnet. Hovedårsaken til at vi ønsker å sammenligne årets resultater med tidligere år, er for å vurdere i hvilken grad et nasjonalt sensorkorps vurderer eksamenen annerledes enn lokale sensorer.

I figur 2.2.1 viser vi hvor mange kandidater sammenligningen baserer seg på. De blå stolpene viser hvor mange studenter som tok eksamen i 2013 og 2014, og de lyse stolpene viser hvor mange som tok den nasjonale deleksamenen.³

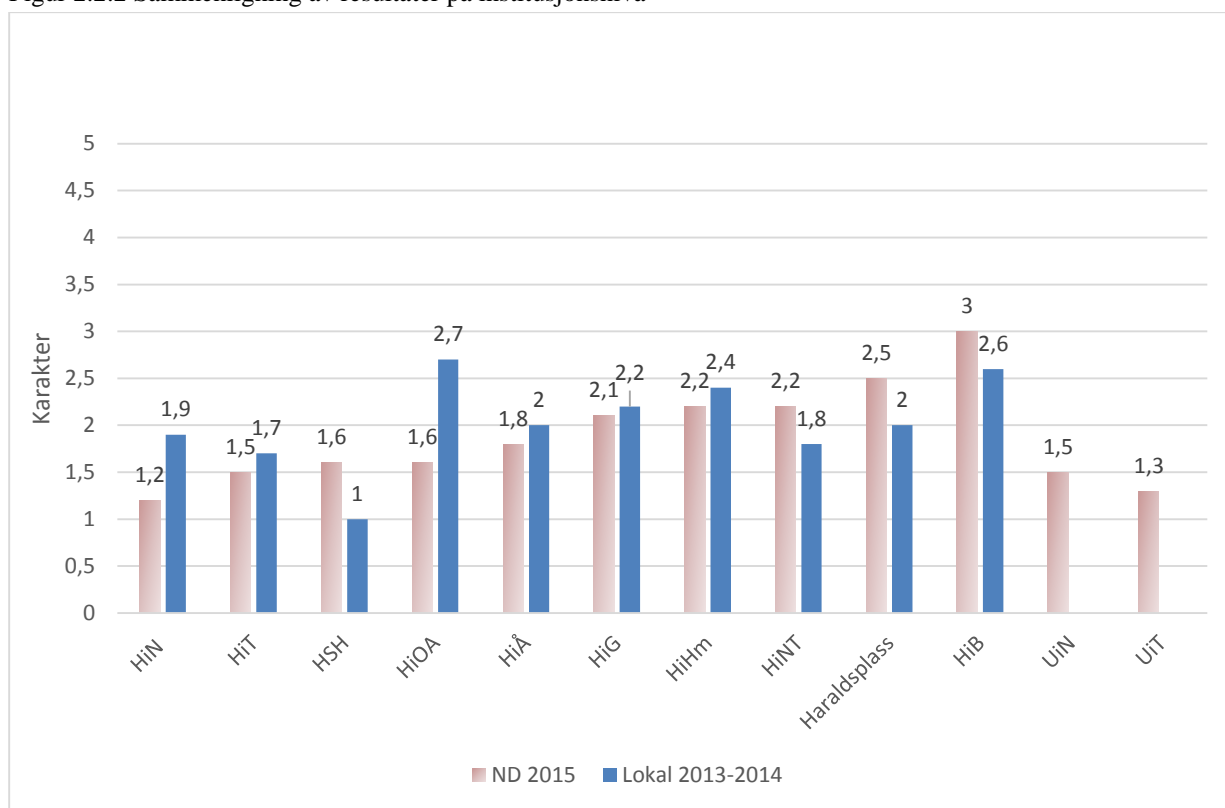
Figur 2.2.1 Antall kandidater 2015 vs. 2013–2014

Som vi ser fra figuren over, har vi resultater fra 2013 og 2014 fra alle institusjoner unntatt to. Det er viktig å påpeke at når vi nå sammenligner eksamensresultatene, sammenligner vi forskjellige kandidater. Vi slår også sammen resultatene fra 2013 og 2014 for enkelthetsskyld, men det kan være forskjeller fra år til år som vi ikke viser her. I figur 2.2.2 viser vi gjennomsnittskarakter per institusjon i 2015 og samlet for 2013 og 2014.

³ Ved UiT fikk studentene bestått/ikke bestått i 2013 og 2014, og vi sammenligner derfor ikke resultatene. Vi har ikke fått rapporter fra UiN som skiller resultatene per år.

Figur 2.2.2 Sammenligning av resultater på institusjonsnivå

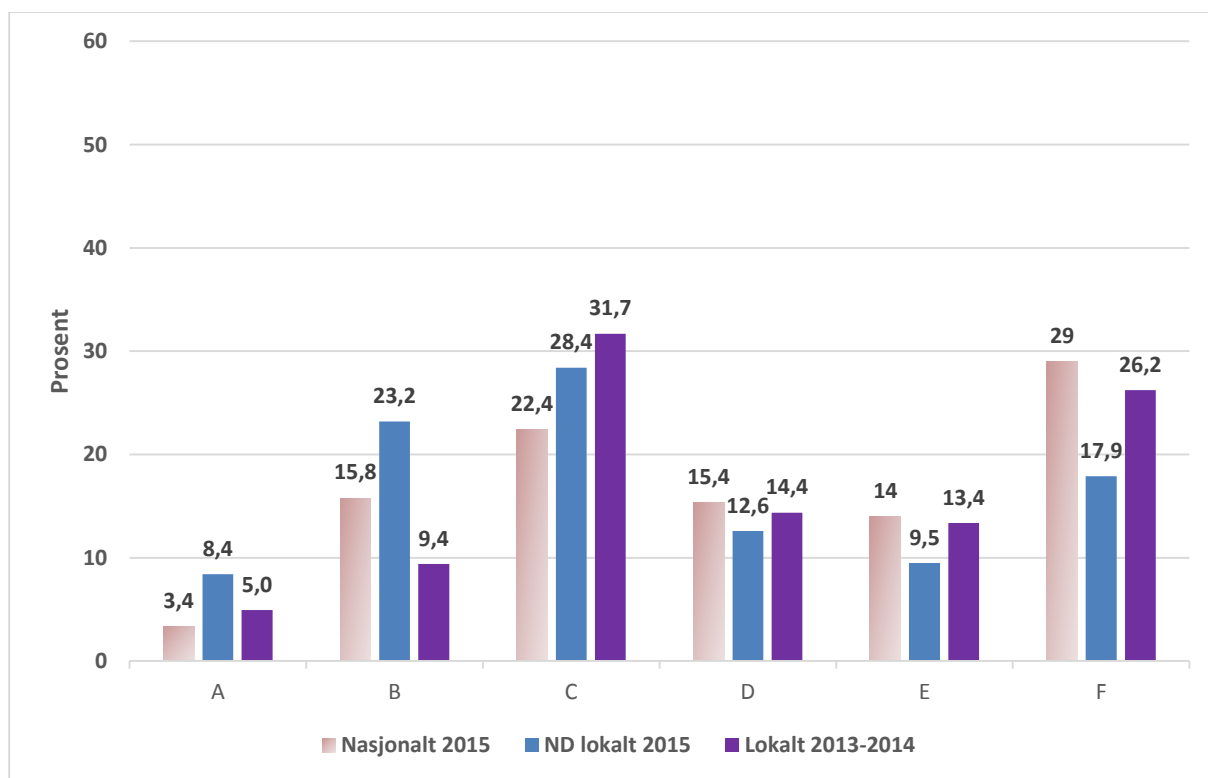
Som vi ser fra figuren, varierer det i hvilken grad gjennomsnittskaracteren på den nasjonale deleksamenen ligger høyere, lavere eller omtrent likt med resultatene fra de ordinære eksamenene. For HiT, HiÅ, HiG og HiH er det veldig små forskjeller i gjennomsnittskaracterene. For HiB, Haraldsplass, HiNT og HSH er resultatene på den nasjonale deleksamenen ca. en halv karakter bedre i 2015 enn i tidligere år, mens for HiN og HiOA er resultatene fra tidligere år en god del bedre enn i 2015. Generelt kan vi si at resultatene på den nasjonale deleksamenen ligger ganske tett opptil resultatene fra de lokale eksamenene, og at den nasjonale deleksamenen bekreftet at nivået på sykepleierstudentenes kunnskap innen anatomi, fysiologi og biokjemi er relativt lavt.

3 Detaljert institusjonsoversikt

I dette kapitlet går vi gjennom resultatene til hver av institusjonene som deltok på den nasjonale deleksamenen for sykepleierstudentene. Vi viser karakterfordelingen på den nasjonale deleksamenen, samt de ordinære lokale eksamenene der vi har disse resultatene. NOKUT har gitt den enkelte institusjon mulighet til å kommentere resultatene vi presenterer for å informere om mulige årsaker til resultatene eller om forbehold som bør tas. Vi inkluderer disse der vi mener det er hensiktsmessig.

3.1 Haraldsplass diakonale høgskole

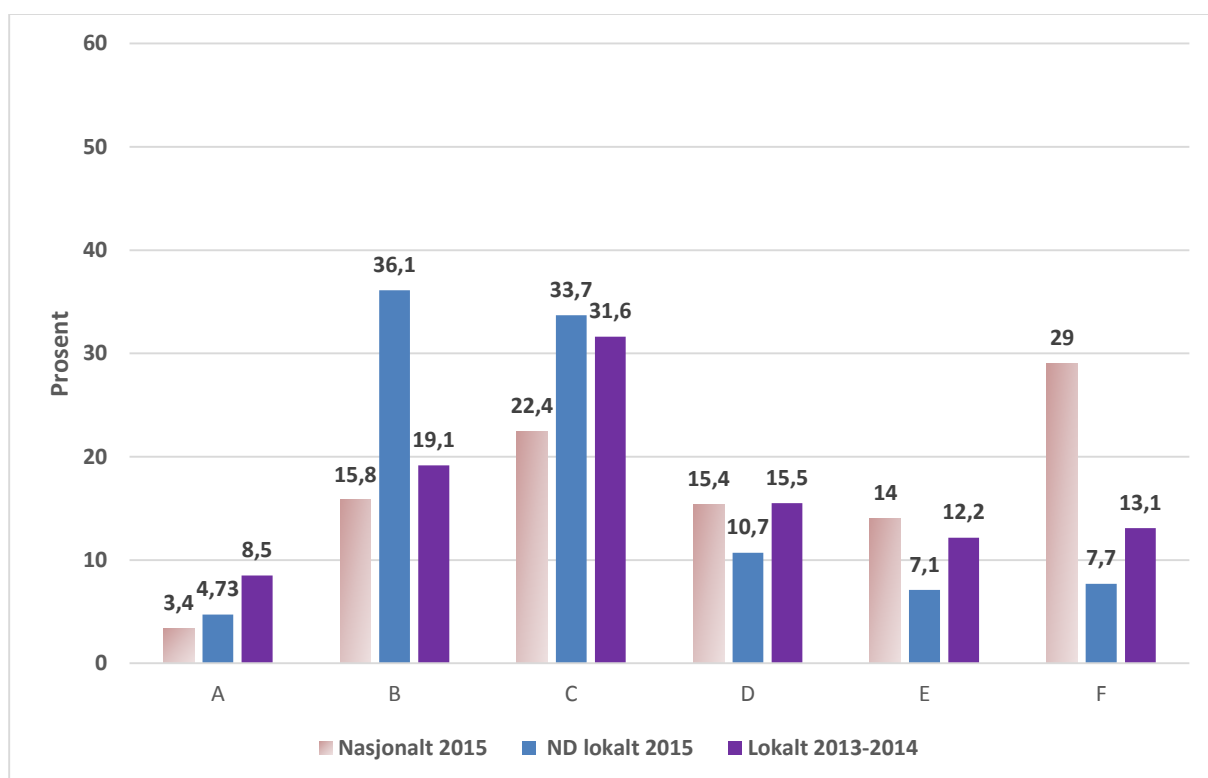
To institusjoner hadde karakteren C i gjennomsnitt på den nasjonale deleksamenen. Den ene var HiB, og den andre var Haraldsplass diakonale høgskole, som hadde et snitt på 2,5 (C). Gjennomsnittet for Haraldsplass var likevel en halv karakter lavere enn for HiB. På de ordinære lokale eksamenene fra 2013 og 2014 lå gjennomsnittet på 2,0 (D). Sammenlignet med den nasjonale karakterfordelingen hadde Haraldsplass over dobbelt så stor andel A. Andelen B var sju prosentpoeng høyere, og andelen C var fire prosentpoeng høyere. På den andre siden av skalaen var andelen D og E noe lavere, mens andelen F var 11 prosentpoeng lavere. Som nevnt over var resultatene på de ordinære lokale eksamenene fra 2013 og 2014 en del dårligere. Det som skiller seg spesielt ut her, er en reduksjon av andelen B på hele 14 prosentpoeng og en strykprosent på over 26 (åtte prosentpoeng høyere enn den nasjonale deleksamenen). Vi har ikke mottatt noen kommentarer til resultatene fra Haraldsplass.

3.2 Høgskolen i Bergen

Studentene ved Høgskolen i Bergen hadde de klart beste resultatene på den nasjonale deleksamenen, med 3,0 (C) i gjennomsnitt. På de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var gjennomsnittet litt lavere (2,6), men innenfor samme bokstavkarakter (C). Ser vi på karakterfordelingen på den nasjonale deleksamenen (blå stolper), ser vi at hele 74,5 prosent fikk C eller bedre. I forhold til den nasjonale karakterfordelingen hadde HiB en mye større andel B og C og mer enn 21 prosentpoeng færre stryk. Karakterfordelingen på de ordinære eksamenene (lilla stolper) er tilnærmet normalfordelt.

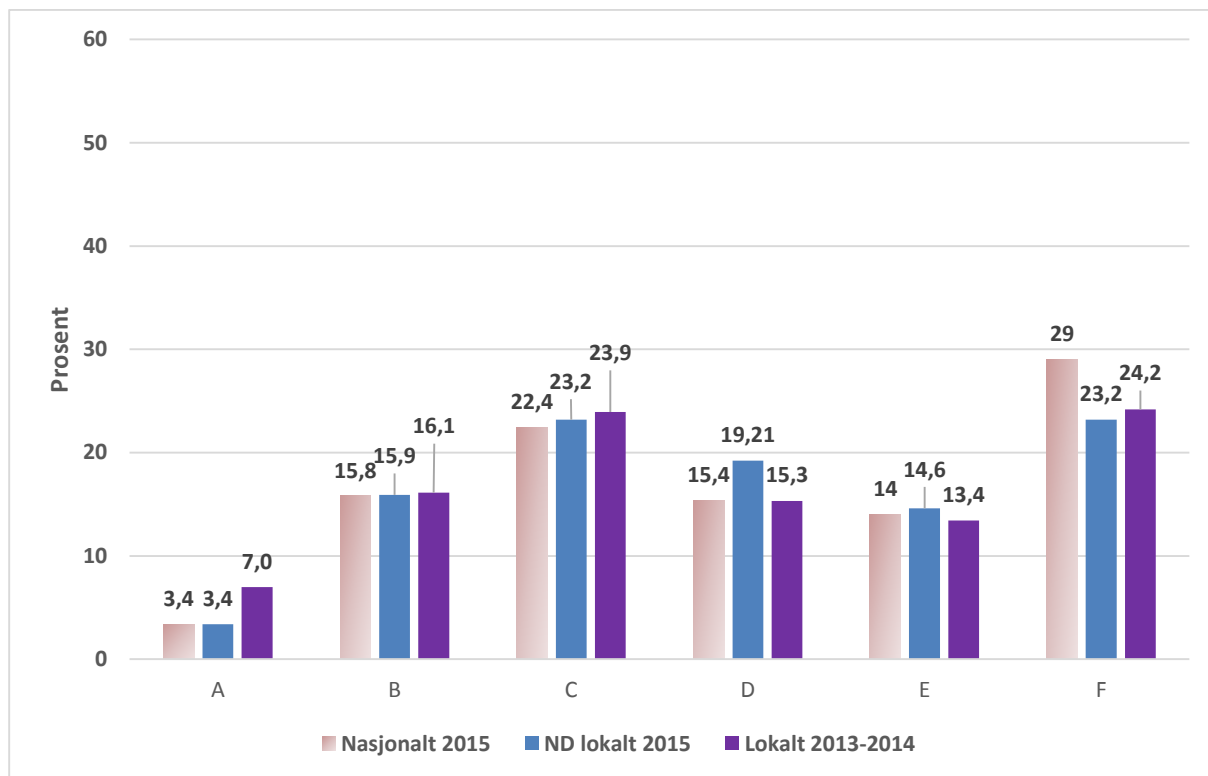
Sammenlignet med den nasjonale deleksamenen var det bortimot dobbelt så mange som fikk A, mens bortimot halvparten så mange fikk B. På den nederste delen av skalaen var andelen D, E og F ca. fem prosentpoeng høyere.

HiB har vurdert sine egne resultater og påpeker at de ordinære eksamenene i 2013 og 2014 inkluderte mikrobiologi, og at studentene har gjort det relativt dårligere på den delen av eksamenen enn på fysiologi og anatomi. Siden den nasjonale deleksamenen ikke inkluderte mikrobiologi, kan dette være en av grunnene til at resultatene i 2015 er en del bedre enn i tidligere år. HiB rapporterer også at de arrangerte en egen lokal kontinuasjonseksamen for studenter som tok opp eksamen fra tidligere år. Det betyr at sammenlignet med en del andre institusjoner var det en del relativt svake studenter fra HiB som ikke tok den nasjonale deleksamenen.

3.3 Høgskolen i Gjøvik

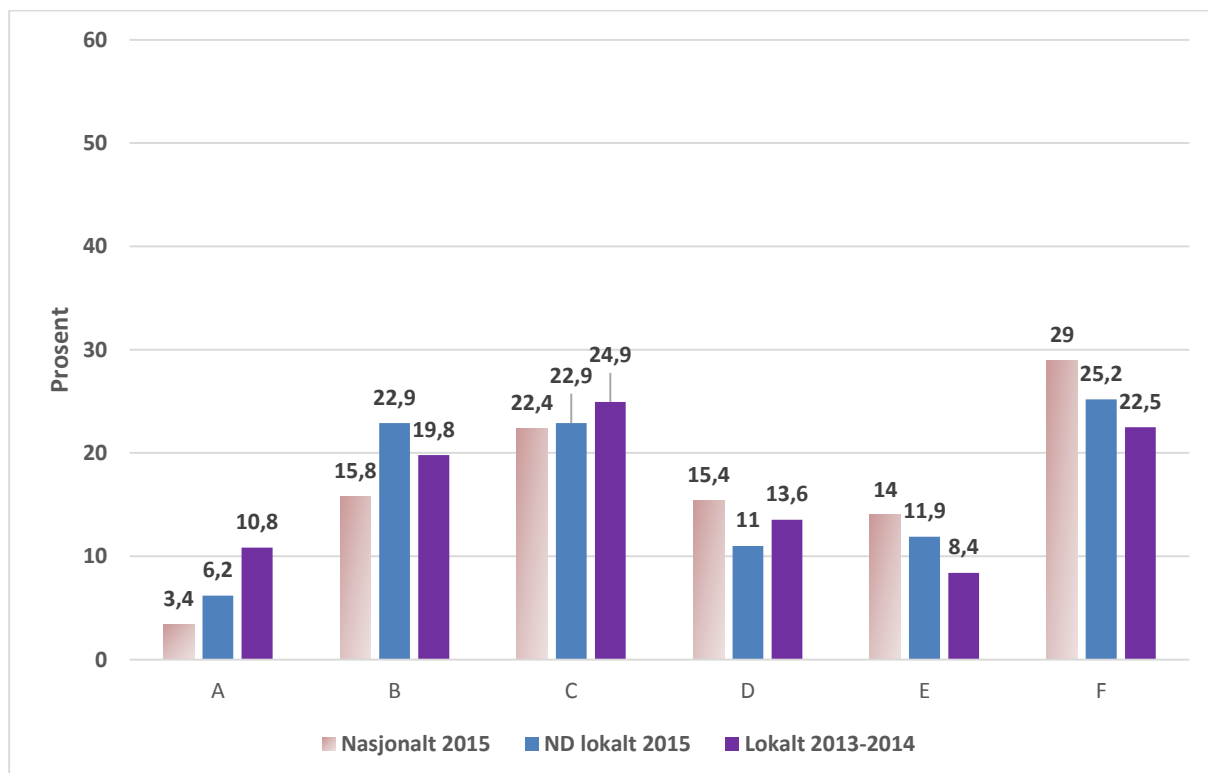
Gjennomsnittet på den nasjonale deleksamenen for HiG var 2,1 og på de ordinære eksamenene var det 2,2. Karakterfordelingen viser at resultatene på den nasjonale deleksamenen var meget likt de nasjonale resultatene. Andelen A, B, C og E var omtrent identisk med de nasjonale resultatene. Andelen D var fire prosentpoeng høyere ved HiG, mens andelen stryk var seks prosentpoeng lavere. Sammenlignet med de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var andelen A ca. dobbelt så stor på de ordinære eksamenene, mens andelen D var fire prosentpoeng lavere, og andelen stryk var fem prosentpoeng lavere. For de andre karakterene var forskjellene minimale.

HiG har ikke kommentert sine resultater direkte, men påpeker at det hadde vært ideelt om NOKUT hadde fjernet deltidsstudenter og studenter som tar utsatt eksamen eller kontinuasjonseksamen i analysene. NOKUT er ikke uenig i dette, men har per dags dato ikke den relevante informasjonen til å gjøre det. NOKUT tror likevel at de analysene som er gjort hittil, er relevante og gode, selv om noen studenter burde ha vært tatt ut av analysen.

3.4 Høgskolen i Hedmark

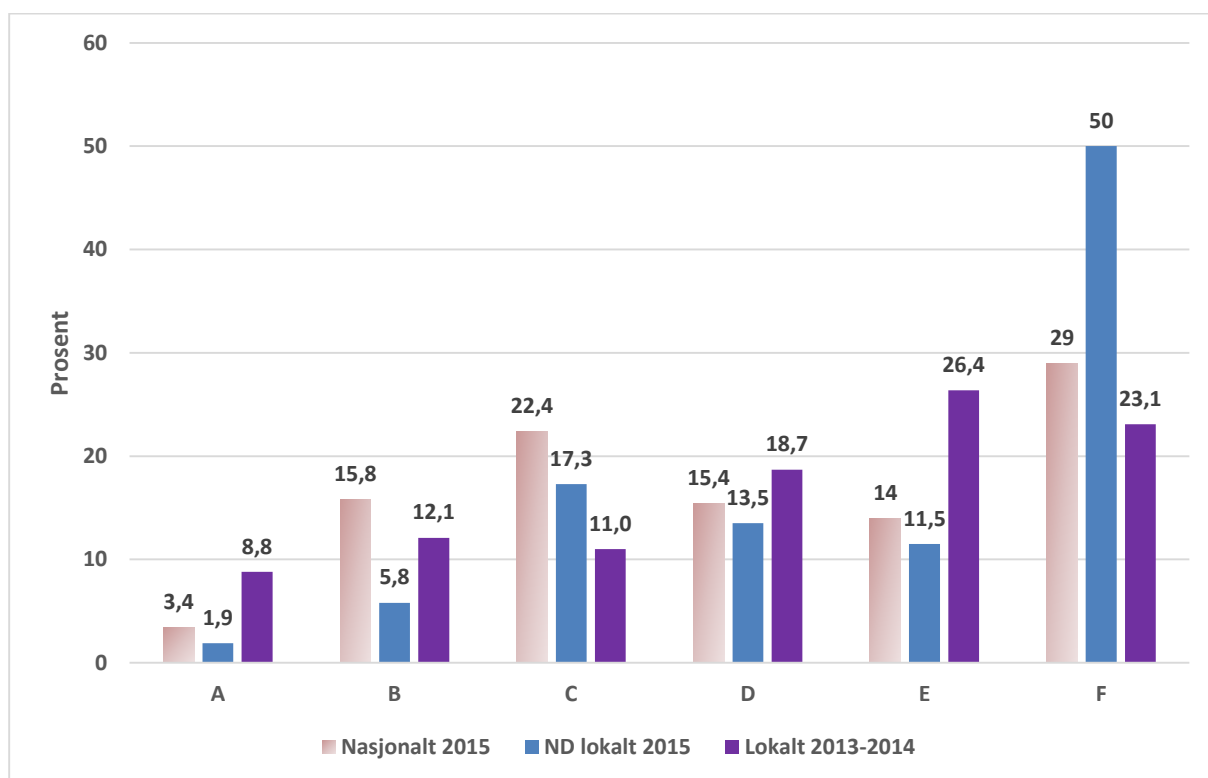
For HiHm var karaktergjennomsnittet på den nasjonale deleksamenen 2,2 (D), og på de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var det 2,4 (D). Karakterfordelingene på den nasjonale deleksamenen og på de ordinære eksamenene er ganske like. Den største forskjellen er på karakteren A, der man på de ordinære eksamenene har en nesten dobbelt så stor andel A som på den nasjonale deleksamenen. For de andre karakterene er det kun mindre forskjeller.

HiHm rapporterer at studenter ved tre studieprogrammer deltok på den nasjonale deleksamenen. To av dem er heltidsprogrammer, og det tredje er et deltidsprogram. 155 av 210 studenter går på det ene heltidsprogrammet, mens resten av studentene er ganske jevnt fordelt på de to andre programmene. HiHm påpeker selv at det er en klar tendens til at majoriteten av studentene får A, B, C eller F, og at D og E er relativt lite brukt. Ved HiHm har man i 2015 endret antall studiepoeng i emnet fra ni til 12 studiepoeng. Denne endringen åpner for et bredere fagområde og treff i pensumlitteraturen enn det som er gjeldende for de som gjennomførte eksamen i 2013–14. Det er en mulighet for at det kan bidra til å forklare en økning i strykprosenten mellom de to eksamenene. Til slutt nevner HiHm at nasjonal deleksamen har hatt et sensorutvalg og en tydelig sensorguide som utgangspunkt for sensur, og at alle eksamensbesvarelser er sensurert av to kvalitetssikrede sensorer. Dette gir en ekstra kvalitetssikring av resultatene og må kunne oppleves som en rettferdig vurdering av eksamensbesvarelsene for studentene. HiHm har ikke tidligere benyttet ekstern sensor på alle eksamensoppgaver ved hver sensur, og det kan være en faktor som har påvirket eksamensresultatet.

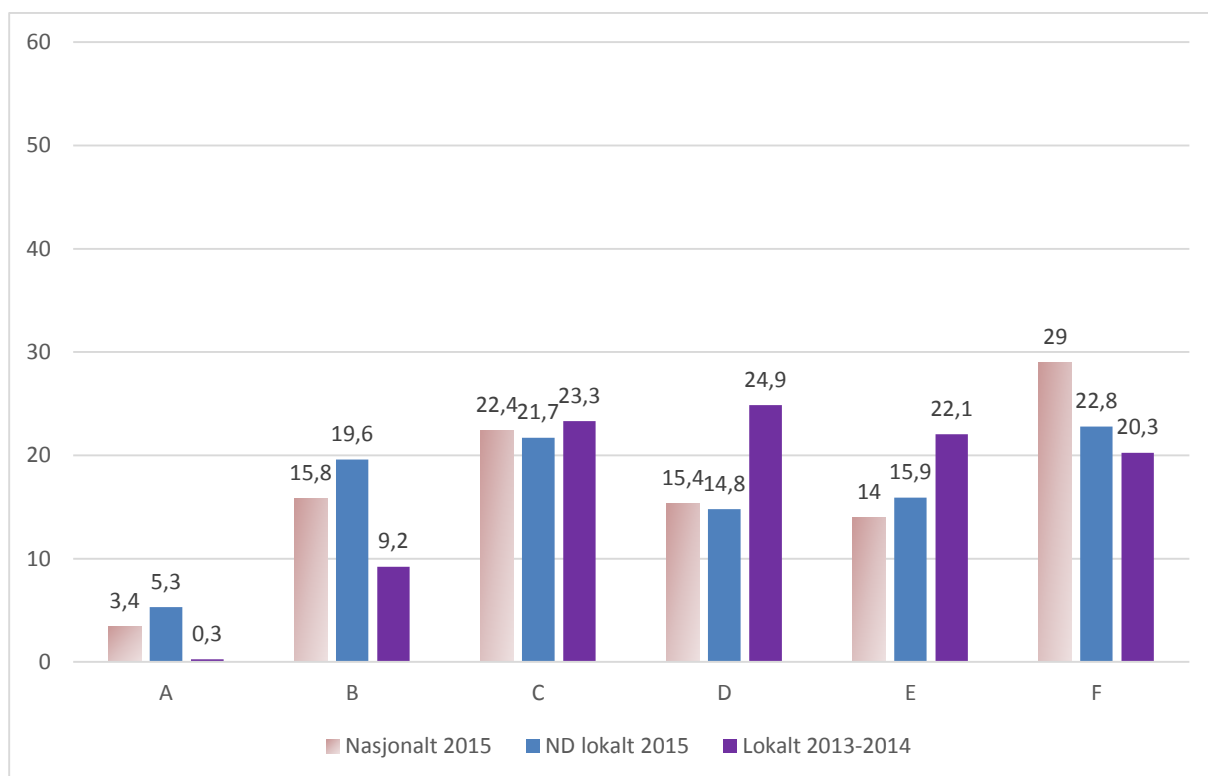
3.5 Høgskolen i Narvik

Resultatene på den nasjonale deleksamenen ved HiN var svake, og gjennomsnittskaracteren var 1,2 (E). Hele 50 prosent strøk på eksamen, og kun 25 prosent fikk C eller bedre. På de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var gjennomsnittet 1,9 (D). Blant institusjonene som deltok på den nasjonale deleksamenen, er dette det nest største avviket i gjennomsnittskaracter mellom den nasjonale deleksamenen og de ordinære eksamenene. Ser vi på karakterfordelingen, virker det som at skillet mellom E og F er tydeligere på den nasjonale deleksamenen enn på de ordinære eksamenene. På den ordinære eksamenen stryker 23 prosent av studentene, mens 26,4 prosent får E. På den nasjonale deleksamenen fikk 50 prosent F, mens kun 11,5 prosent fikk E. NOKUT vet ikke om dette er forklaringen på den store differansen, men anbefaler fagmiljøet ved HiN å se nærmere på dette. Uansett hva årsaken til den store differansen er, vitner resultatene om at kunnskapsnivået blant studentene er lavt, og HiN bør vurdere hva som kan gjøres for å øke dette. NOKUT har ikke mottatt noen kommentarer til resultatene fra HiN.

3.6 Høgskolen i Nord-Trøndelag

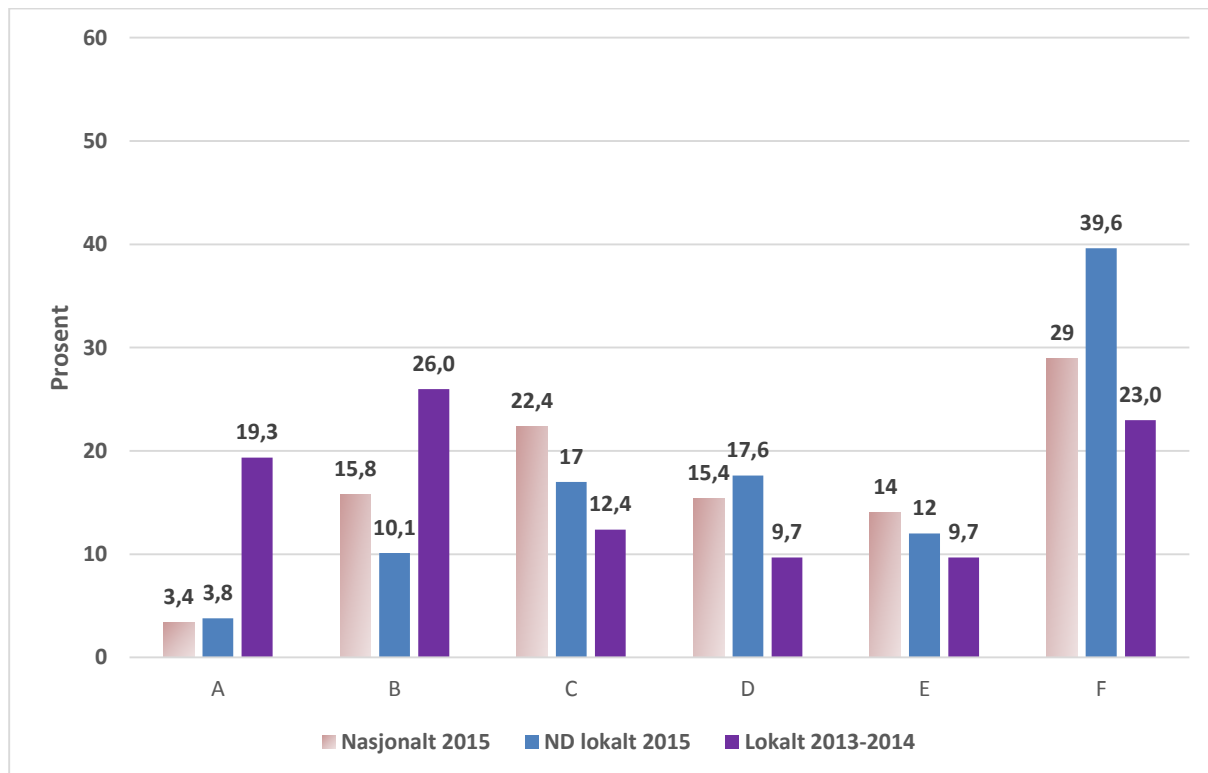
Karaktergjennomsnittet på den nasjonale deleksamenen ved HiNT var 2,2 (D), og på de lokale ordinære eksamenene var gjennomsnittet 1,8 (D). Karakterfordelingen til HiNT på den nasjonale deleksamenen er ganske lik den nasjonale karakterfordelingen. HiNT har en litt større andel A og B og seks prosentpoeng færre stryk. For de andre karakterene er det tilnærmet lik fordeling. Sammenlignet med nasjonal deleksamen er karakterfordelingen på de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 enda svakere. I 2013 og 2014 var det under 10 prosent som fikk A eller B (15 prosentpoeng færre enn i 2015). Andelen som fikk D var 10 prosentpoeng høyere, og andelen som fikk E var seks prosentpoeng høyere.

HiNT rapporterer at de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 inkluderer mikrobiologi i tillegg til anatomi, fysiologi og biokjemi. Dette betyr at pensum i tidligere år har vært betydelig større, og at eksamenen har hatt et større omfang. I år ble det arrangert en lokal eksamen i mikrobiologi og ernæring to uker før den nasjonale deleksamenen, noe som kan bety at studentene har kunnet fokusere mer på anatomi, fysiologi og biokjemi enn i tidligere år. HiNT rapporterer også at det erfaringsmessig er store forskjeller mellom kullene på høgskolen.

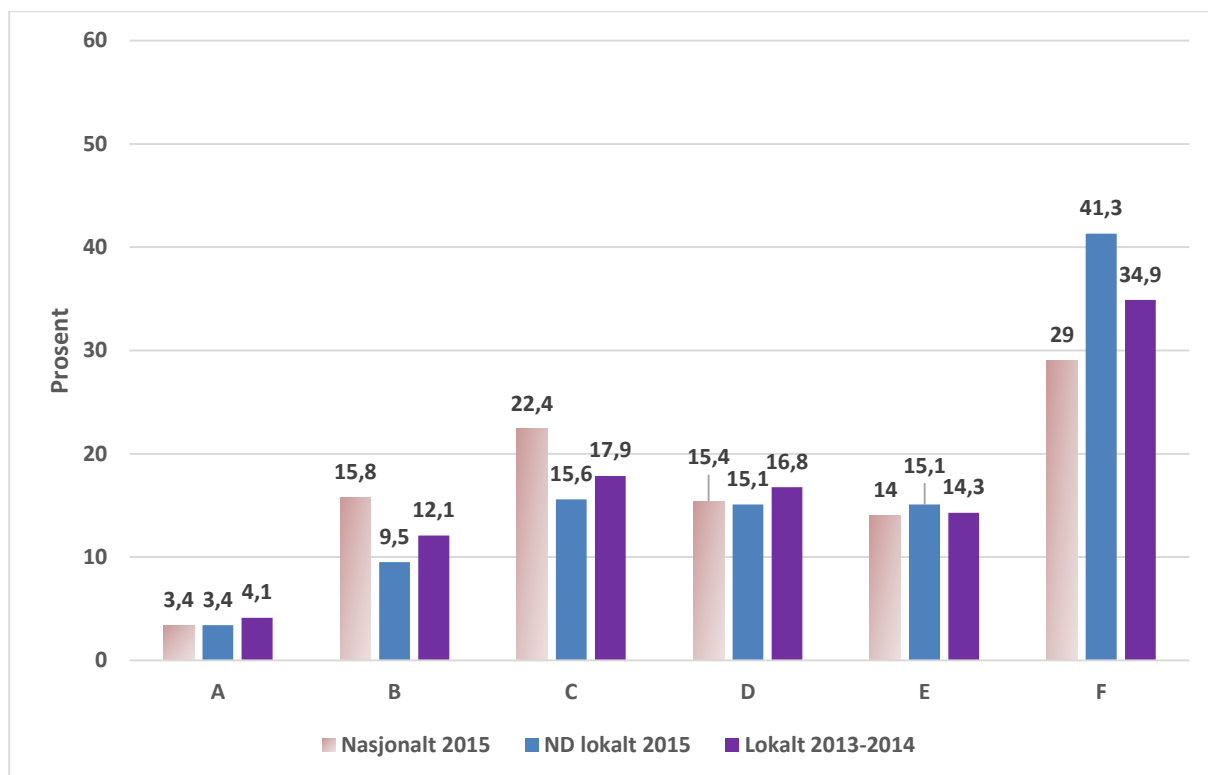
3.7 Høgskolen i Oslo og Akershus

Det er kun studenter ved campus Kjeller som har tatt den nasjonale deleksamenen, og karaktergjennomsnittet var 1,6 (D). På de ordinære eksamenene var gjennomsnittet 2,7 (C). Sammenligner vi karakterfordelingen på den nasjonale deleksamen ved HiOA med den nasjonale fordelingen, ser vi at det er relativt store forskjeller på en del av karakterene. Andelen B var nesten seks prosentpoeng lavere ved HiOA, og andelen C var nesten fem prosentpoeng lavere, men den største forskjellen er på andelen stryk. Ved HiOA strøk nesten 40 prosent av studentene mot 29 prosent på nasjonalt nivå. Forskjellene er enda større når vi sammenligner karakterfordelingen på den nasjonale deleksamenen med de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014. Som vi ser på figuren under, var andelen A 15,5 prosentpoeng høyere i 2013–2014 enn i 2015, og andelen B var 16 prosentpoeng høyere. Samtidig var andelen stryk nesten 17 prosentpoeng lavere. Dette er meget store forskjeller, men ifølge HiOA er det en naturlig forklaring på dette. Studenter som skal opp til ordinær eksamen i faget, må nemlig bestå en flervalgseksamen før de kan ta den ordinære eksamenen. Dette var ikke tilfelle før den nasjonale deleksamenen. Det betyr sannsynligvis at de svakeste studentene i 2013 og 2014 ikke deltok på de ordinære eksamenene i de årene, samtidig som at flere av disse studentene tok den nasjonale deleksamenen. Dette kan selvfølgelig forklare den store økningen i andelen stryk, men NOKUT er ikke sikre på at dette kan forklare de store forskjellene i andelen A og B. Det er klart at mange relativt svake studenter har tatt den nasjonale deleksamenen, og disse (eller lignende studenter) ikke har tatt den ordinære eksamenen tidligere, men det er likevel naturlig å anta at like mange sterke studenter har tatt eksamenen i alle kullene. En mulig forklaring er at flervalgseksamenen gjør at flere studenter leser mer og derfor får bedre resultater på den tellende eksamenen. Flervalgseksamenen fungerer dermed som et pedagogisk virkemiddel i tillegg til at den er en utsilingsprosess.

3.8 Høgskolen i Telemark

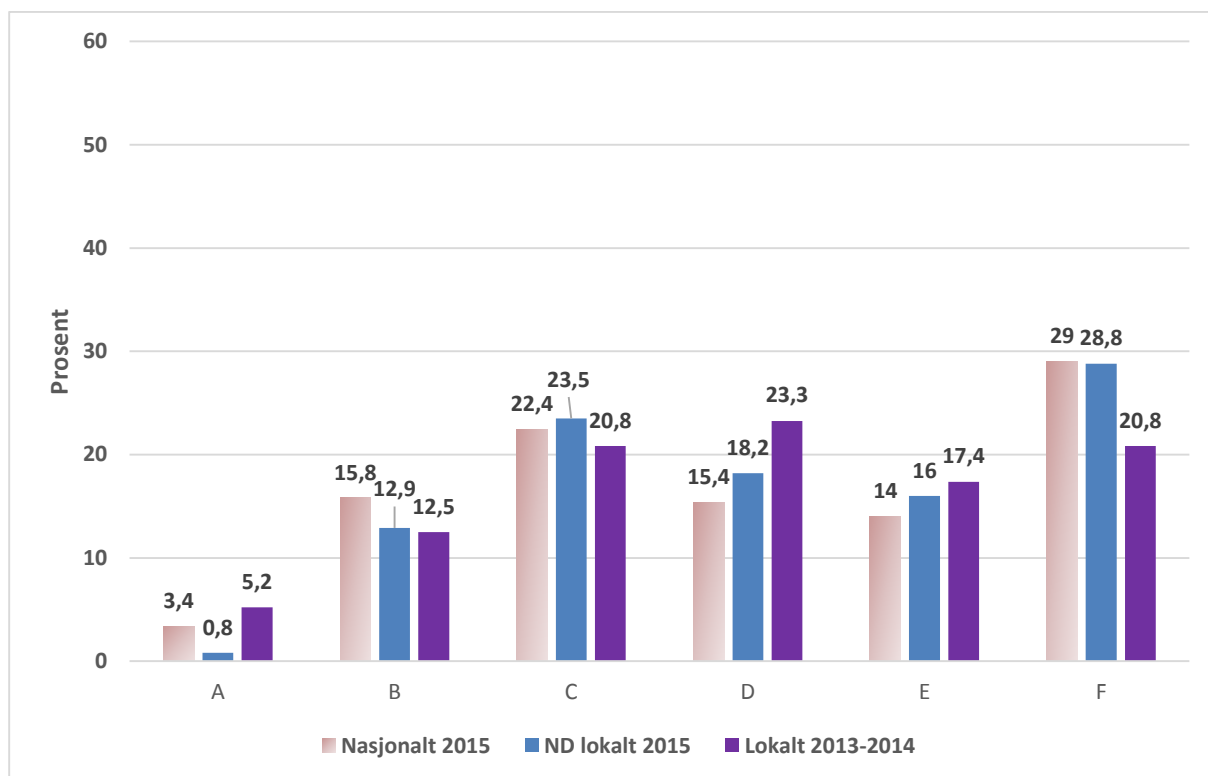
Ved HiT var gjennomsnittskaracteren 1,5 (D). På de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var gjennomsnittet 1,7 (D). Karakterfordelingen indikerer at den nasjonale deleksamenen bekrefter at kunnskapsnivået er relativt lavt. På den nasjonale deleksamenen fikk 41,3 prosent F, mens 34,9 prosent strøk på den ordinære eksamenen i 2013 og 2014. For de andre karakterene er det kun små forskjeller. Sammenlignet med den nasjonale fordelingen i 2015 ser vi at HiT hadde en lavere andel B og C og en mye større andel F. For de andre karakterene var det kun små forskjeller.

HiT påpeker at en tredel av studentene som tok den nasjonale deleksamenen, går på deltidsstudiet, og at deres resultater var svakere enn studentene på heltidsprogrammet. Dette påvirker selvsagt gjennomsnittskaracteren og karakterfordelingen på institusjonsnivå. HiT rapporterer også at ca. 10 prosent av studentene som deltok, tok eksamen for tredje gang, og at mellom 50 og 60 prosent av disse studentene strøk. HiT har utarbeidet konkrete og delvis detaljerte læringsutbyttebeskrivelser til de ulike emnene som inngår i anatomi, fysiologi og biokjemi. Dette kan føre til at de har vektlagt både omfang og nivå av forventet kunnskaper annerledes enn andre institusjoner – noe som igjen kan få betydning for resultatet ved eksamen.

3.9 Høgskolen i Ålesund

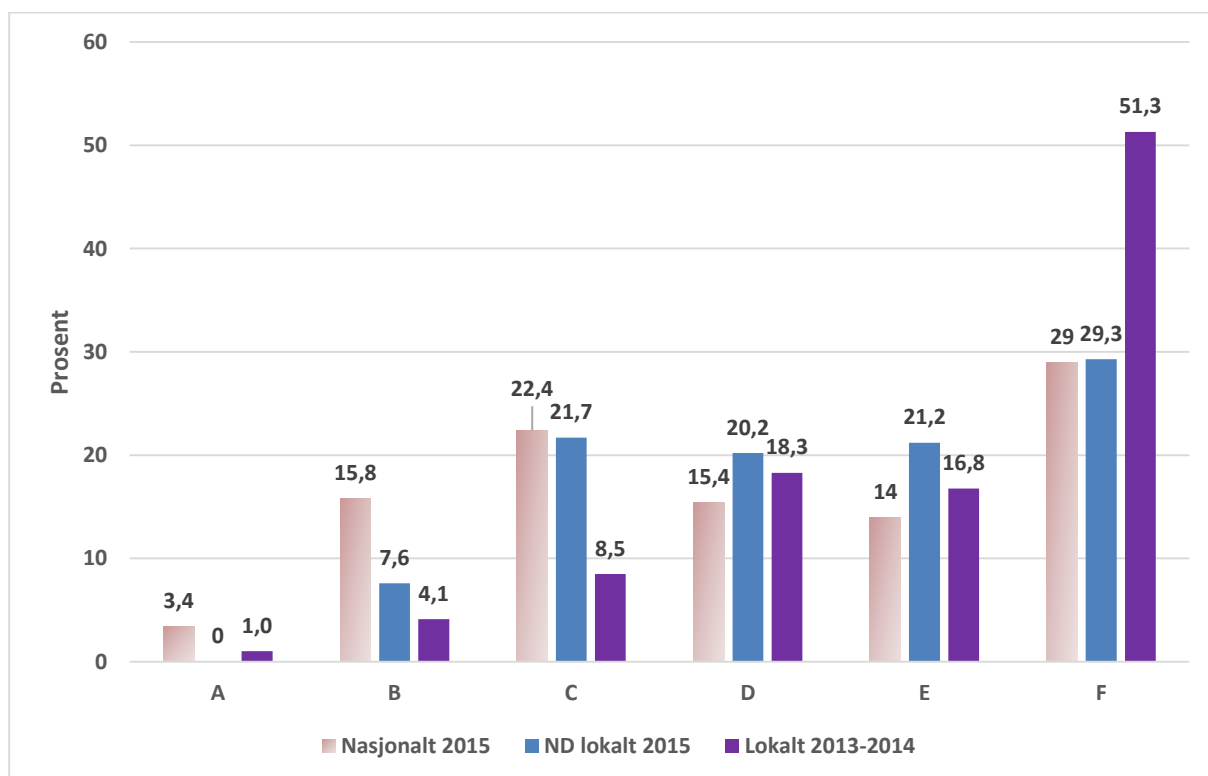
For Høgskolen i Ålesund var gjennomsnittskaracteren på den nasjonale deleksamenen 1,8 (D), og på de ordinære eksamenene i 2013 og 2014 var gjennomsnittet 2,0 (D). Sammenlignet med den nasjonale karakterfordelingen ser vi at andelen studenter som fikk A og B, var ca. tre prosentpoeng mindre ved HiÅ, mens andelen som fikk C, D, E og F, var ganske lik den nasjonale fordelingen. Sammenligner vi karakterfordelingen på de ordinære eksamenene med den nasjonale deleksamenen, ser vi at resultatene er relativt like. Andelen A og D er fem prosentpoeng høyere på ordinær eksamen, mens andelen stryk er åtte prosentpoeng lavere. For de andre karakterene er det kun små forskjeller.

HiÅ rapporterer at kravet om 40 prosent riktige svar for å bestå eksamen, i stor grad kan ha påvirket resultatet, og at dette er nytt for sykepleierutdanningen i Ålesund. De har ikke tidligere hatt en så «kvantitativ tilnærming» med poeng per oppgave, sensorveiledning med spesifikk poenggivning for ulike moment og poengbasert karakterskala. Det kan ha ført til at studenter som tidligere har fått karakteren E, nå i nasjonal deleksamen med spesifikk poenggivning og krav om 40 prosent riktig svar, har havnet på F, og slik økt strykprosenten sammenlignet med tidligere år. HiÅ rapporterer også at kullet fra 2014 var et meget sterkt kull med gode resultater i flere emner, og dette kan muligens også forklare noe av nedgangen i resultatet.

3.10 Høgskolen Stord/Haugesund

Ved HSH var det studenter fra to studieprogrammer som deltok på den nasjonale deleksamenen. Det ene studieprogrammet tilhører campus Stord, og det andre tilhører campus Haugesund. Totalt for begge studieprogrammene var gjennomsnittskaracteren 1,6 (D), men det er relativt stor forskjell i karaktersnittet ved de to studieprogrammene. Studentene ved campus Stord fikk et gjennomsnitt på 1,3 (E), mens studentene ved Haugesund fikk et gjennomsnitt på 1,8 (D). Denne forskjellen er statistisk signifikant. Karaktergjennomsnittet på de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014 var 1,0 (E). Vi har ikke data på campusnivå for de ordinære eksamenene, så vi vet ikke om det er like stor forskjell på resultatene mellom studieprogrammene på de ordinære eksamenene som på den nasjonale deleksamenen. Når vi nå forflytter oss til å se på karakterfordelingene, ser vi på HSH i sin helhet og ikke på de forskjellige campusene. Sammenlignet med den nasjonale karakterfordelingen i 2015 ser vi at ingen studenter ved HSH fikk A, og kun 7,6 prosent fikk B. Andelen D var fem prosentpoeng høyere ved HSH enn nasjonalt, og andelen E var sju prosentpoeng høyere på HSH. For karakteren C og F var det nesten ingen forskjell. På de ordinære eksamenene er resultatene meget svake. Kun 13,6 prosent av studentene fikk C eller bedre i 2013 og 2014, mens hele 51,3 prosent strøk. Totalt fikk altså over 85 prosent av studentene D eller dårligere karakter. Den nasjonale deleksamenen bekrefter at kunnskapsnivået innen anatomi, fysiologi og biokjemi ved HSH holder et svakt nivå, og at ledelsen bør sette inn tiltak for å forbedre dette.

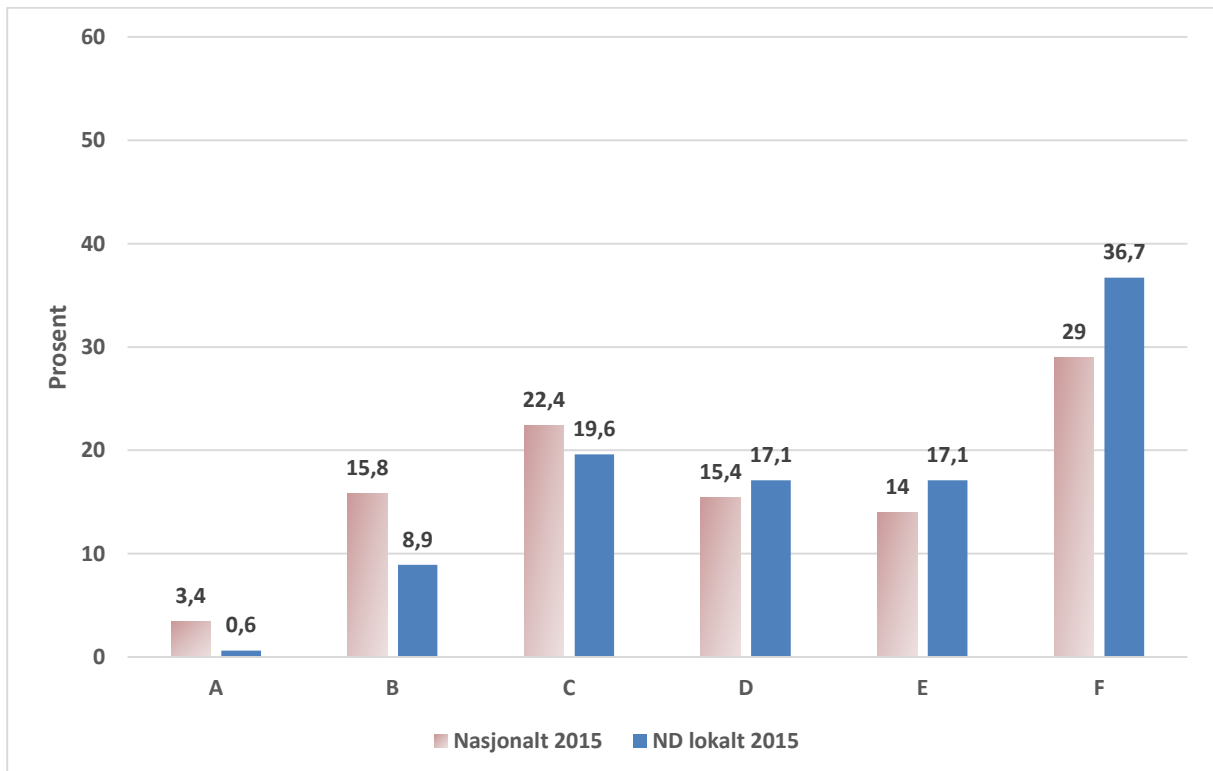

HSH rapporterer at de over flere år har hatt fokus på emnet for å forbedre resultatene og kunnskapen til studentene ved høgskolen. Gjennom de siste årene har man satt inn tiltak på begge campusene, men i Haugesund har man satt i verk flere pedagogiske tiltak for å øke studentaktiviteten. Selv om det er vanskelig å vite sikkert, kan det vitne om at tiltakene har hatt en positiv effekt, ettersom resultatene i

2015 er en del bedre enn i tidligere år. Det er også interessant å se at resultatene ved campus Haugesund, hvor man gjorde flere tiltak, er bedre enn ved campus Stord. En annen mulig forklaring på forbedringen i resultatene er at man i tidligere år har inkludert mikrobiologi på eksamenene. I år hadde man en egen eksamen i mikrobiologi, som hadde høy strykprosent. Det er med andre ord mulig at kunnskapsnivået i mikrobiologi har trukket ned gjennomsnittet og økt strykprosenten i tidligere år, sammenlignet med i år. HSH rapporterer også at de synes eksamensoppgavene i den nasjonale eksamenen var gode, og de berømmer arbeidsgruppen som har utarbeidet oppgavene.

3.11 Universitetet i Nordland

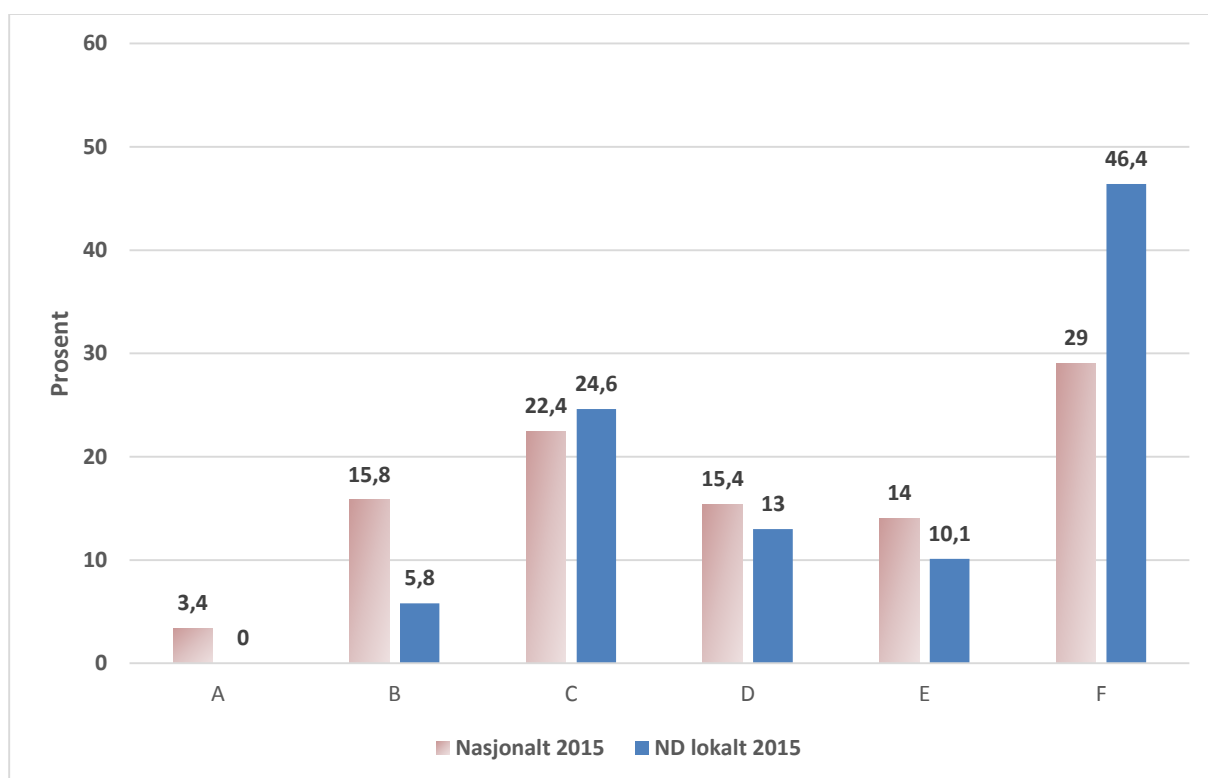
For UiN var gjennomsnittskarakteren på den nasjonale deleksamenen 1,5 (D). Vi har ikke mottatt korrekte rapporter fra UiN, så vi kan ikke si noe om de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014. Karakterfordelingen på den nasjonale deleksamenen viser at under 10 prosent fikk A eller B, og at andelen C var litt lavere enn på nasjonalt nivå. Andelen D og E lå litt høyere enn på nasjonalt nivå, mens hele 36,7 prosent strøk. Et snitt på 1,5 og 70 prosent D, E og F vitner om at kunnskapsnivået er lavt, og at man bør vurdere å sette i verk tiltak for å forbedre dette.

UiN påpeker at resultatene er utilfredsstillende, og at dette føyer seg inn i rekken av flere institusjoner med utilfredsstillende resultater. Selv om NOKUT ikke har hatt mulighet til å sammenligne årets resultater med tidligere års resultater, rapporterer UiN at strykprosenten i tidligere år har ligget på mellom 20 og 30 prosent, altså litt lavere enn i år.

3.12 Universitetet i Tromsø – Norges arktiske universitet

Hos UiT var det studenter ved campus Hammerfest som deltok på den nasjonale deleksamenen, og gjennomsnittskarakteren var 1,3 (E). I 2013 og 2014 hadde studentene flervalgseksamen, som kun ble vurdert til bestått eller ikke bestått, og vi har derfor ikke mulighet til å sammenligne årets resultater med tidligere resultater. I tillegg til en veldig lav gjennomsnittskarakter viser karakterfordelingen at studentenes kunnskapsnivå er meget lavt. Ingen studenter fikk A, og kun 5,8 prosent fikk B (10 prosentpoeng lavere enn på nasjonalt nivå). Totalt fikk 69 prosent av studentene D eller dårligere, og hele 46,4 prosent strøk. NOKUT vet ikke årsaken til de dårlige resultatene, men anbefaler ledelsen ved studieprogrammet å undersøke hvordan de kan øke kunnskapsnivået til studentene. NOKUT har ikke mottatt noen kommentarer om resultatene fra UiT.

4 Sensurreliabilitet

I samarbeid med eksamensgruppen ba NOKUT alle sensorer om å rapportere detaljert sensur. Det vil si, vi ba hver sensor om å oppgi hvor mange poeng hver kandidat fikk på hver enkelt eksamensoppgave. Sensorene fikk et poengskjema hvor de skulle fylle inn kandidatnummer og poengene kandidaten oppnådde på oppgave 1a, 1b, 1c, osv. Siden hver oppgave ble rettet av to sensorer, kan vi vurdere hvor enige sensorene var på hver enkelt oppgave, samt på totalskåren til hver enkelt kandidat. De forskjellige oppgavene var verdt forskjellige antall poeng. For eksempel ga oppgave 3a inntil 4 poeng, og studentene skulle få 0,5 poeng for hvert riktige svar. På flere av oppgavene har sensorer i tillegg operert med desimal ned til 0,25. Med en så detaljert sensur vil sensorer derfor ofte være «uenige» med hverandre. Én sensor gir kanskje 3,5, og en annen gir 3,75. I en enkel reliabilitetsanalyse, som for eksempel «prosent enighet», vil en slik detaljert sensur gi meget lav reliabilitet. Det er fordi man statistisk sett er like «uenige» om forskjellen er 0,25 eller 2,0. NOKUT har dessverre ikke hatt kapasitet til å gjøre om tallmaterialet, slik at vi kan gjøre gode analyser ned på detaljnivå.

Det viktigste er uansett å vurdere i hvilken grad sensorene er enige om den totale poengsummen til kandidaten. For å teste dette har vi sett på et utvalg av sensorparene, og analysene viser at sensorene i stor grad er relativt enige om den totale poengsummen. Dette er ikke spesielt overraskende, ettersom eksamensgruppen lagde en meget detaljert sensurveiledning på hele 22 sider.

Klagesensuren indikerer også at sensurreliabiliteten er god. Totalt var det 91 studenter som klagde på eksamensresultatet. Av disse hadde 81 studenter opprinnelig fått F på eksamen. De resterende 10 studentene hadde fått E, D og B. Av 91 klager fikk kun 10 studenter endret karakter. Åtte studenter gikk fra F til E, én student gikk fra E til D, én student gikk fra D til C og to studenter gikk fra E og F. Det var ingen studenter som gikk opp eller ned mer enn én karakter.

5 Konklusjon

Resultatene fra den nasjonale deleksamenen i anatomi, fysiologi og biokjemi, samt resultatene fra de ordinære eksamenene fra 2013 og 2014, indikerer at kunnskapsnivået i emnet er relativt lavt. Kun to institusjoner har et gjennomsnitt på C, og hele seks av 12 institusjoner ligger på E eller i nærheten av E i gjennomsnitt. Fem av institusjonene har en strykprosent på over 35, og alle institusjonene, med unntak av to, har en strykprosent på over 20. NOKUT anbefaler alle institusjonene å bruke resultatene aktivt i sitt videre kvalitetsarbeid. Det vil her være naturlig å se til HiB og Haraldsplass for å se hva man kan lære av disse institusjonene.

Sammenligningen med de ordinære eksamenene viser også at det ikke er slik at man på lokalt plan gir enkle eksamener eller er «snill» med sensuren. Resultatene på de ordinære eksamenene var, bortsett fra noen unntak, noe svakere enn på den nasjonale deleksamenen, men her er det viktig å poengtere at resultatene fra de ordinære eksamenene gjelder andre studenter og til en viss grad andre fagområder.

For å måle i hvilken grad institusjonene bidrar til studentenes kunnskap må NOKUT ha tilgang til bakgrunnsinformasjon om studentene. Dette har ikke NOKUT på nåværende tidspunkt, men vi får tilgang til dette i løpet av kort tid. De analysene som er gjort hittil indikerer at den viktigste forklaringsfaktoren er studentenes startkompetanse. Hovedgrunnen til dette er at denne eksamenen

kommer på slutten av studentenes første semester i studieprogrammet. Det er med andre ord sannsynlig at studentenes resultater på den nasjonale deleksamenen i hovedsak kan forklares ut fra deres kunnskapsgrunnlag og læringsvaner fra videregående opplæring. Dersom videre analyser viser at studentenes startkompetanse er den viktigste forklaringsfaktoren, og at det er vanskelig å si noe om institusjonsbidraget siden eksamenen avholdes i studentenes første semester, bør man i fremtiden vurdere å avholde nasjonal deleksamen i et senere semester.

Selv om resultatene indikerer at studentenes kunnskapsnivå er for lavt, har gjennomføringen av den nasjonale deleksamenen vært vellykket. Samarbeidet med eksamensgruppen og institusjonene har fungert godt, og muligheten for å gjennomføre fremtidige eksamener er helt klart tilstede.